

THE MILITANT

Εβδομαδιαία σοσιαλιστική εφημερίδα που εκδίδεται στη Νέα Υόρκη στην υπεράσπιση των συμφερόντων των εργαζομένων.

Vol. 84/No. 11

23 Μαρτίου 2020

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΣΤΙΣ ΗΠΑ

Να απαιτήσουμε η κυβέρνηση να αναλάβει δράση τώρα για την προστασία των εργαζομένων!

Κάλεσμα για δράση για την αντιμετώπιση της εξελισσόμενης κρίσης

Πάνω: Radio Santa Cruz. Ο Ρολάντο Καμέχο, διευθυντής Δημόσιας Υγείας, σε συνάντηση με ηγετικά στελέχη των συνδικάτων της Κούβας, ομάδες γυναικών και τοπικών οργανώσεων στην επαρχία Καμαγουέι στις 13 Μάρτη για την οργάνωση της αντιμετώπισης της απειλής του κοροναϊού στους χώρους εργασίας και στα σχολεία. Σε αντίθεση με τις καπιταλιστικές χώρες, στην επαναστατική Κούβα κανένας άνθρωπος δεν αφήνεται να τα βγάλει πέρα μόνος του.

Έκτακτο κάλεσμα για δράση στις 18 Μάρτη, της Άλισον Κένεντι, υποψήφιας του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος στις προεδρικές εκλογές του 2020 των ΗΠΑ. Ο Μάλκολμ Τζάρετ είναι υποψήφιος του κόμματος για τη θέση του αντιπροέδρου.

Οι εργαζόμενοι και τα συνδικάτα μας θα πρέπει να απαιτήσουμε από την κυβέρνηση να αναλάβει δράση *τώρα* για την προστασία του εργαζόμενου λαού και της ανθρωπότητας από τις ολέθριες συνέπειες της σημερινής παγκόσμιας οικονομικής, κοινωνικής και υγειονομικής κρίσης.

Οι κυρίαρχοι καπιταλιστές, οι οποίοι είναι υπεύθυνοι για αυτή την κατάρρευση, πρέπει να χρησιμοποιήσουν τεράστιους πόρους για να περιορίσουν και να αντιστρέψουν την επιδημία του κοροναϊού και για να θεραπευτούν όλοι οι άνθρωποι που αρρωσταίνουν. Πρέπει να απαιτήσουμε έκτακτη οικονομική αρωγή προς την εργατική τάξη, τους αγρότες, τους μικρομαγαζάτορες, και άλλους εκμεταλλευόμενους που αντιμετωπίζουν σκληρές επιθέσεις -με το κλείσιμο επιχειρήσεων και των απολύσεων- των αφεντικών, των κυβερνήσεών τους, και των δύο κομμάτων τους, το Δημοκρατικό και το Ρεπουμπλικανικό Κόμμα.

Πρέπει να απορρίψουμε την ακραία κοινωνική απομόνωση που οι κυρίαρχοι προσπαθούν να επιβάλλουν στους εργαζόμενους. Οποιαδήποτε υγειονομικά μέτρα ίσως είναι απαραίτητα κάτω από συγκεκριμένες συνθήκες, αυτό όμως που οι εργαζόμενοι πάνω απ' όλα χρειάζονται είναι η ταξική αλληλεγγύη και μια ενωμένη δράση για να απαιτήσουμε λύσεις σε αυτά που αντιμετωπίζουμε.

Να καλέσουμε την κυβέρνηση να διαμορφώσει έκτακτα νοσοκομεία, να διαθέσει αρκετές κλίνες και να επεκτείνει την παραγωγή υγειονομικού εξοπλισμού και εφοδίων –*τώρα!* Να αυξήσει την εκπαίδευση εργαζόμενων για την νοσηλεία όσων έχουν προσβληθεί και την μαζική επέκταση των εξετάσεων για τον ιό –*τώρα!*

Ο κοροναϊός είναι μια αρρώστια που είναι δυνατό να διαγνωστεί επιστημονικά η προέλευσή της, να βρεθεί εμβόλιο και η θεραπεία της. Δεν υπάρχει, όμως, τίποτα το «φυσικό» για τη σημερινή παγκόσμια κρίση. Πρόκειται καθαρά για προϊόν του κυνηγιού για κέρδος των αφεντικών και των καπιταλιστικών κυβερνήσεων που υπηρετεί τα συμφέροντά τους.

Η κυρίαρχη τάξη των εργοδοτών θέλει να πιστέψουμε ότι η κοινωνική συμφορά που αντιμετωπίζουμε προέρχεται από τη μετάλλαξη ενός ιού, και αυτό που μπορούμε μόνο να κάνουμε είναι να περιμένουμε μέχρι να τελειώσει, να αφήσουμε αρκετούς «φορείς» να πεθάνουν και να ελπίζουμε ότι δεν θα είμαστε ένας από αυτούς. Αλλά οι ταξικά συνειδητοποιημένοι εργαζόμενοι το βλέπουν από μια διαμετρικά αντίθετη ηθική και πολιτική σκοπιά. Καθώς αντιστεκόμαστε στις επιθέσεις των αφεντικών στους μισθούς, τις συνθήκες εργασίας και στα συνταγματικά δικαιώματά μας, συνεχίζουμε να αναζητούμε τρόπους να προωθήσουμε τα συμφέροντα της ανθρωπότητας, της οποίας οι εργαζόμενοι αποτελούν την πλειονότητα.

Οι εργαζόμενοι φέτος σε κατάσταση της Γουόλμαρτ στην περιοχή του Σικάγου, π.χ., αρνήθηκαν παρά την επιμονή του αφεντικού να δουλέψουν σε έναν λάκκο με ρόδες και λιπαντικά αυτοκινήτων μολυσμένο από ακατέργαστα λύματα –και κέρδισαν.

Εργαζόμενοι σε κατάσταση στην Πολιτεία της Νέας Υόρκης ενώθηκαν και έβαλαν τέλος στις προσπάθειες να τους εξαναγκάσουν να κάνουν διάλειμμα για να φάνε όχι όταν αυτοί πεινάνε και χρειάζεται να ξαποστάσουν αλλά όταν βολεύει τη διεύθυνση.

Σε κάθε μία από αυτές τις μάχες, οι εργαζόμενοι έχουν κερδίσει τη συμπαράσταση και την αλληλεγγύη άλλων εργαζόμενων, οι οποίοι γνωρίζουν από πρώτο χέρι πως τα αφεντικά προσπαθούν να μας κάνουν να πληρώσουμε *εμείς* για τη *δική τους* κρίση. Αγωνιζόμενοι οι εργαζόμενοι αυτοί ενίσχυσαν τον εαυτό τους και τους άλλους. Έδειξαν ότι *μπορούμε* να στηριχθούμε στη δική μας ικανότητα για κοινή δράση. Μπροστά στην κρίση που

αντιμετωπίζουμε σήμερα, χρειάζεται να βρισκόμαστε στη δουλειά, *μαζί με τους συναδέλφους και τις συναδέλφισσές μας*, ώστε να επεκτείνουμε αυτή την αντίσταση.

Να απαιτήσουμε από την κυβέρνηση να δώσει άμεσα επίδομα ανεργίας σε όλους τους εργαζόμενους, τους αγρότες και άλλους εκμεταλλευόμενους παραγωγούς, καθ' όλη τη χρονική διάρκεια που το χρειάζονται! Μια ενίσχυση προς τους ανέργους *σε εβδομαδιαία βάση* στην οποία οι εργαζόμενοι μπορούν να στηριχθούν –κι όχι μια επιταγή που θα σου φέρει μια φορά ο ταχυδρόμος, μια επιταγή που δεν καλύπτει ούτε καν τα στοιχειώδη.

Οι άνεργοι εργαζόμενοι χρειάζονται τέτοιου είδους επιδόματα, *άσχετα από το είδος δουλειάς που έκαναν*. Άσχετα από το που ζουν –σε μεγάλη πόλη, σε χωριό, ή στην ύπαιθρο. Άσχετα αν έχουν ή όχι «χαρτιά» που οι κυρίαρχοι απαιτούν για να είσαι «νόμιμος». Άσχετα αν αυτοί οι εργαζόμενοι ήταν «μόνιμοι», «προσωρινοί» ή «αυτοαπασχολούμενοι».

Μπροστά στην περικοπή των θέσεων εργασίας και τις επείγουσες υγειονομικές ανάγκες, είναι σημαντικό να εξασφαλίσουμε ότι κανένας ή καμία εργαζόμενη ή η οικογένειά τους δεν θα αφηθεί από τα αφεντικά να τα βγάλουν πέρα μόνοι τους. Αυτό αποτελεί προϋπόθεση για την ενίσχυση της αλληλεγγύης και μαχητικότητας της τάξης μας.

Η εργατική τάξη και τα συνδικάτα χρειάζεται να δώσουν τη μάχη για ένα χρηματοδοτούμενο από την κυβέρνηση πρόγραμμα δημόσιων έργων για να βρουν δουλειά εκατομμύρια με μισθούς ανάλογους με τις συμβάσεις των συνδικάτων, ώστε να κατασκευαστούν νοσοκομεία, σπίτια και άλλες εγκαταστάσεις που χρειάζονται οι εργαζόμενοι.

Από την επιδημία της πολιομυελίτιδας μέχρι και του ιού του HIV τον περασμένο αιώνα, έχουν αναπτυχθεί θεραπευτικές αγωγές για την προστασία των ανθρώπων από τέτοιου είδους θανατηφόρες μαστιγές.

Επιβάλλεται να απαιτήσουμε ένα εκτενές πρόγραμμα από την κυβέρνηση για τη χρησιμοποίηση των πόρων που έχει στη διάθεσή της για την παραγωγή εμβολίου κατά του κοροναϊού, καθώς επίσης φαρμάκων για τη βελτίωση των συνθηκών και τη θεραπεία όσων έχουν προσβληθεί. Ένα τέτοιο ζωτικής σημασίας έργο δεν είναι δυνατό να αφηθεί στα χέρια των ιδιοκτητών των τεράστιων φαρμακευτικών εταιρειών των οποίων το κέρδος παρακινεί τις αποφάσεις και τις προτεραιότητές τους, ούτε θα πρέπει να εξαρτηθεί από τα δισεκατομμύρια που θα πάρουν για την τσέπη τους από την ομοσπονδιακή κυβέρνηση.

Στις καπιταλιστικές κυβερνήσεις πέφτει η ευθύνη να ξεκινήσουν άμεσα μια υποχρεωτική κινητοποίηση για την παραγωγή εμβολίου, χρησιμοποιώντας όλα τα διαθέσιμα επιτεύγματα της επιστήμης και της τεχνολογίας. Επιπλέον, οποιαδήποτε πρόοδος σημειωθεί στην ανακάλυψη του εμβολίου και στη θεραπευτική αγωγή θα πρέπει να κοινοποιηθεί σε όλους ανά τον κόσμο που τα έχουν ανάγκη, και όχι να κατοχυρωθεί με διπλώματα ευρεσιτεχνίας και να μπλέξει στη γραφειοκρατία της «πνευματικής ιδιοκτησίας» με κόστος τη ζωή εκατοντάδων χιλιάδων ανθρώπων.

Το παιγνίδι με τις τιμές των κερδοσκόπων, η αντικοινωνική απόκρυψη προϊόντων, το να γυρίζεις την πλάτη σε εκείνους που χρειάζονται βοήθεια –όλα αυτά είναι προϊόν του πανικού και του φόβου που διασπείρουν οι κυρίαρχοι με την άρνησή τους να λάβουν τα απαραίτητα μέτρα.

Τέτοιου είδους δειλία και φόβος είναι ευρέως διαδεδομένα αισθήματα μεταξύ των μικροαστικών στρωμάτων και των επαγγελματιών.

Αλλά μια αποφασιστική δράση από την πλευρά της εργατικής τάξης και των συνδικάτων είναι δυνατό να αντικρούσει αυτές τις αντεργατικές συμπεριφορές και πράξεις δείχνοντας το δρόμο προς τα εμπρός.

Οι εργαζόμενοι που οργανώνονται ώστε να παλέψουν κατά των αφεντικών είναι η βάση πάνω στην οποία στηρίζεται η πρόοδος σε όλα τα άλλα. Χρειάζεται να είμαστε σε μια κατάσταση πολέμου για να αντιμετωπίσουμε τη σημερινή όλο και βαθύτερη καπιταλιστική κρίση και τις συνέπειές της. Όχι πόλεμο για τα υπερκέρδη της άρχουσας τάξης στις Ηνωμένες Πολιτείες και του υπόλοιπου κόσμου, όπως οι πόλεμοι τους οποίους οι εργαζόμενοι έχουν ζήσει οι ίδιοι και εκείνοι πριν από εμάς. Αλλά μια μάχη να κατακτήσουμε προστασία για την εργατική τάξη και των άλλων καταπιεζόμενων και εκμεταλλευόμενων συμμάχων μας, εδώ στις ΗΠΑ και σε όλον τον κόσμο.

Καθώς αναπτύσσουμε την εμπιστοσύνη στον εαυτό μας και προς τους συναδέλφους μας, μπορούμε να ανοικοδομήσουμε τα συνδικάτα μας που τόσο έχουν αποδυναμωθεί, και να αρχίσουμε και πάλι να *χρησιμοποιούμε* την ισχύ των συνδικάτων.

Μπορούμε να σχηματίσουμε το δικό μας κόμμα, ένα κόμμα των εργαζομένων, που μας στηρίζει να οργανωθούμε και να παλέψουμε πολιτικά για αυτά τα αιτήματα. Ένα κόμμα επαναστατικό που μιλάει –και πάνω απ’ όλα, δρα– προς το συμφέρον όλων των εργαζομένων.

Και θα αναπτύξουμε την τόλμη, την ταξική συνείδηση και την εμπειρία που αποκτούμε μέσα από τις μάχες, και την αντίληψη των πραγμάτων που χρειαζόμαστε για να οργανώσουμε ένα κίνημα εκατομμυρίων ανθρώπων. Ένα κίνημα για την ανατροπή της κυριαρχίας των καπιταλιστών εκμεταλλευτών και για την αντικατάστασή της με μια κυβέρνηση εργατών και αγροτών, και να πορευτούμε μαζί με τους αδελφούς και τις αδελφές μας παντού όπου βρίσκονται προς σε έναν κόσμο σοσιαλιστικό.

www.themilitant.com